

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

3/2016

Vydává Obecní úřad Louňovice • září 2016

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Léto je již za námi a s potěšením mohu říct, že letos výjimečně nebylo doprovázeno extrémními poklesy vody ve vodovodním řádu, což bylo dáno na jedné straně méně horkým počasím, ale na druhé straně svědčí o Vaší zodpovědnosti, za což Vám děkuji.

Přesto na úvod začínám smutnou zprávou. Sportovní klub Slavia Louňovice nemá poprvé ve své dlouhé historii zastoupení ve fotbalových soutěžích dospělých. Ještě před patnácti měsíci skončily Louňovice na pátém místě České fotbalové ligy – třetí nejvyšší soutěži v republice, v loňské sezóně se hrál alespoň okresní přebor, ale pro letošní sezonu se nepodařilo dát dohromady ani jedenáct hráčů. Nechci se pouštět do rozboru příčin, ale věřím, že všichni zainteresovaní udělají všechno proto, aby od příští sezóny, kdy bude naše Slavia slavít devadesáté výročí nepřetržité

činnosti, se v Louňovicích hrál i dospělý fotbal. Abych ale nebyl v názoru na Slavii jen negativní, všechna mládežnická mužstva naši obec velice dobře reprezentují! Poděkování patří všem, kteří se našim dětem velmi obětavě věnují.

A také jedna dobrá zpráva! Podařilo se nám zajistit dotaci na rekonstrukci úpravny vody. Dostali jsme cca 6,5 milionu, zbytek bude hrazen z vlastních zdrojů. Právě probíhá výběrové řízení na zhotovitele této desetimilionové investice, ovšem přesná částka za dílo bude známa až po jeho skončení. Pokud vše půjde podle plánu, práce začnou v půlce listopadu a hotovo by mělo být do šesti měsíců. Při rekonstrukci dojde prakticky k výměně celé technologie s výjimkou anexových filtrů na odstraňování uranu. Výkon se zvýší ze současných 3,5 l/s na 5,5 l/s a úprava bude pracovat v poloautomatickém režimu.

Na podzim se v Louňovicích koná opět celá řada akcí, při kterých se můžete potkat se svými sousedy a na které Vás srdečně zvu.

Josef Řehák – Váš starosta

ZAČÁTEK ŠKOLNÍHO ROKU V MATERSKÉ ŠKOLE LOUŇOVICE

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

Volby do Zastupitelstva Středočeského kraje

Ve dnech 7. a 8. října 2016 proběhnou volby do zastupitelstev krajů. V naší obci budeme volit členy Zastupitelstva Středočeského kraje. Volby se konají v pátek 7. října 2016 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a v sobotu 8. října 2016 od 8.00 hodin do 14.00 hodin. Právo volit do zastupitelstva kraje má: státní občan České republiky, který alespoň druhý den voleb dosáhl věku nejméně 18 let a je přihlášen k trvalému pobytu v obci, která náleží do územního obvodu kraje. Ve volbách do zastupitelstva kraje nevolí cizí státní příslušníci. Volební místností v naší obci bude Obecní úřad Louňovice, Horní návěs 6. Ve volbách do zastupitelstev krajů lze volit na voličský průkaz s tím, že volič musí být přihlášen k trvalému pobytu v obci, která náleží do územního obvodu Středočeského kraje. Voličský průkaz vydává obecní úřad podle místa trvalého pobytu voliče, a to na žádost tohoto voliče.

O voličský průkaz je možno si zažádat dvěma způsoby, a to buď podáním písemné žádosti (v listinné podobě opatřené úředně ověřeným podpisem – osvobozeno od poplatku – nebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem voliče, nebo v elektronické podobě zasláné prostřednictvím datové schránky), nebo osobně. Nejzazší lhůta pro doručení písemné žádosti je 7 dnů přede dnem voleb, tj. 30. září 2016, a nejzazší lhůta pro osobní požádání je 2 dny přede dnem voleb, tj. 5. října 2016 do 16.00 hodin. Voličský průkaz si volič vyzvedne osobně, může mu být zaslán poštou, může jej i vyzvednout zmocněnec na základě úředně ověřené plné moci.

Další informace k volbám jsou k dispozici na webových stránkách ministerstva vnitra: www.mvcr.cz/volby.aspx

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE od 16. 5. do 29. 8. 2016

Starosta informoval zastupitele:

- O odborném posouzení zdravotního stavu stromů na Horní návsi, v ulici K Lípě a v ulici Obecní u rybníku Louňovák a zastupitelé rozhodli o následném zdravotním ořezu stromů.
- O situaci v dodávkách vody z Regionu Jih v budoucích letech. Obec Louňovice požaduje roční kapacitu z Regionu Jih ve výši 95 tis. m³.

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Rozpočtové opatření č. 4/2016.
- Poděkování Základní školy Mukařov za příspěvek na dětský den.

Zastupitelé odsouhlasili:

- Jednorázovou finanční podporu pro MAS Říčansko o. p. s., IČ 27599892, na pokrytí režijních nákladů za období 2015-2016 dle přiložené tabulky č. 1 (poměr k cílové částce 1 mil. Kč z celkové obdržené dotace v obci z výzev MAS za období 2007-2013), tj. obec Louňovice uhradí 49.674,86 Kč.
- Účelově vázaný finanční příspěvek pro MAS Říčansko o. p. s. na pokrytí nezpůsobilých výdajů MAS Říčansko o. p. s. a povinné spoluúčasti ve výši 5 % v letech 2017-2023 pro každý rok (splatné od roku 2017). Odsouhlasená částka obce na jednoho trvale hlášeného obyvatele obce k 1. 1. každého roku dle přiložené tabulky č. 2 činí 10 Kč/rok dle počtu obyvatel.
- Záměr zřízení svazkové základní školy na území obce Louňovice.

- Založení svazku obcí (Babice, Louňovice, Svojetice, Štíhllice, Tehovec) za účelem vybudování svazkové základní školy.
- Veřejnoprávní smlouvu s městem Říčany na úsekové měření rychlosti na silnici I/2 (Kutnohorská ulice) v Louňovicích.
- Zahájení kroků směřujících k zadání administrace veřejné zakázky na dodavatele akce „Rekonstrukce úpravní vody“ (výměna technologie) a pověřují starostu výběrem firmy na administraci této veřejné zakázky.
- Smlouvu o řízení projektu (organizační zajištění, projektové a finanční řízení projektu) na akci „Rekonstrukce úpravní vody v obci Louňovice“ uzavřenou mezi obcí Louňovice a firmou LK Advisory, s. r. o.
- Zadání veřejné soutěže na „Rekonstrukci úpravní vody“.
- Závěrečný účet obce Louňovice za rok 2015 bez výhrad.
- Účetní závěrku obce Louňovice za období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015.
- Účetní závěrku Mateřské školy Louňovice za období od 1. 1. 2015 do 31. 12. 2015.
- Převod přebytku hospodaření Mateřské školy Louňovice za rok 2015 ve výši 3.757,03 Kč do rozpočtu obce Louňovice.
- Zadání architektonické studie Sportovní areál „U Hájenky“ Louňovice. Bude vyhlášena anketa na funkční využití obecního pozemku za fotbalovým hřištěm.

Zastupitelé projednali:

- Rozsah oprav komunikací v obci a pověřují starostu k zajištění těchto oprav.
- Urbanistickou studii umístění rodinných domů v lokalitě „Pod Poštolkou II“ s tím, že je zapotřebí dořešit napojení na veškeré inženýrské sítě.
- Možný nákup a umístění venkovních posilovacích strojů a rozhodli o nákupu jedné sestavy.

Různé:

- Zastupitelé pověřili starostu k přípravě výběrového řízení na projektanta akce „Zvýšení bezpeč-

nosti chodců podél silnice I/2 a III/10172 v obci Louňovice“.

DŮLEŽITÁ INFORMACE

Odpočty stavů domovních vodoměrů

**v trvale obydlených domech
budou provedeny na přelomu
listopadu a prosince 2016**

Obecní úřad Louňovice srdečně zve všechny občany na

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ

**v pátek 4. listopadu 2016 od 18 hodin
v sále hotelu U sv. Huberta v Louňovicích**

ZE ŽIVOTA OBCE

Desáté setkání pamětníků

V sobotu 4. června se uskutečnilo jubilejní desáté setkání pamětníků, opět v salonku restaurace U Henců. V úvodním slovu nás starosta Josef Řehák obsírně seznámil s děním v obci. Následovala skvěle připravená přednáška Otty Krutského s doprovodným promítáním dokumentů a fotografií. Hovořil o úkolech louňovické historiografie, zamyslel se nad stavem a úkoly zpracování obecní historie. Seznámil nás s pamětní knihou Sboru dobrovolných hasičů v Louňovicích a s dochovanými archivními prameny, které vypovídají o historii nejstaršího louňovického spolku založeného roku 1905. Připomenul 110 let obecní knihovny a její historii v dochovaných dokumentech a vzpomínkách. Na závěr předvedl ukázky z tvorby amatérského malíře s úzkým vztahem k Louňovicím Jana Baleje.

Marie Boudová

Dětský den

Letošní „Dětský den“ se konal v sobotu 28. května již tradičně na hřišti O.S. Sportklub. Pro děti bylo připraveno deset disciplín, jejichž splnění bylo zaznamenáno na kartičku, kterou každý z účastníků obdržel při příchodu na hřiště. Přestože počasí bylo nádherné, zprvu to vypadalo, že účast nebude moc velká. Naštěstí děti začaly postupně přicházet, alespoň se na jednotlivých stanovištích netvořily velké fronty. Soutěžily i dvouleté děti, kterým při některých úkolech pomáhali rodiče. Po splnění všech deseti úkolů si děti vyměnily kartičku za balíček s malými dárky. Sešlo se nakonec 53 dětí. Oproti

minulým letům tentokrát nedorazil velký skákací hrad z důvodu zaneprázdněnosti majitele, proto aby děti nebyly smutné, jako náhradu dostaly čerstvě vyrobenou cukrovou vatu. Asi hodinu a půl po zahájení „Dětského dne“ se na obzoru začaly shlukovat černé mraky a přibližovaly se směrem k Louňovicím. Museli jsme soutěže urychlit, ale nakonec to dobře dopadlo – všechny děti stihly úkoly dokončit a obrovský slejvák se spustil pár vteřin po uklizení posledních soutěžních stanovišť.

Ivana Hřebcová

Malování na návsi

Letošní malování na konci prázdnin v neděli 28. srpna proběhlo tak jako loni za velmi pěkného a teplého počasí. Proto jsme akci přesunuli trochu blíže k Horní návsi, kde alespoň trochu na kopečku profukoval větrík. Malinko útěšného stínu jsme my dospělí našli v trávě vedle rozpáleného asfaltu a za trafostanicí. Sluníčko ovšem pramálo vadilo malým kreslířům, kteří se s chutí a elánem chopili barevných kříd a malovali a malovali. Někteří z nich nebyli k zastavení a jejich pozornost odvedla až slíbená odměna v podobě zmrzliny. Tu samozřejmě dostali všichni účastníci malování na návsi a bylo jich třicet pět. Škoda jen, že hned následující pondělí nám obrázky smyl déšť. Tak máme alespoň pěknou vzpomínku na hezky prožité odpoledne s našimi dětmi. A malovat křídami na asfalt se dá přece kdykoli.

Marie Boudová

Fáborkový pochod – Olympijské hry Rio 2016

Fáborkový pochod v Louňovicích se těší stále větší oblibě a stává se tak tradicí babího léta. Tématika celého pochodu je každý rok jiná. Letos jsme se nechali inspirovat nedávno skončenými Olympijskými hrami v Riu, a tak byl pochod laděn ve sportovním duchu. Již tradičně se aktivně zapojily naše velké děti a nachystaly pro svoje mladší kamarády sportovní úkoly.

Děti, které se přišly zúčastnit, se v modrém stanu zapsaly, obdržely soutěžní kartičku a startovní číslo. Čekání na start si mohly zpříjemnit cukrovou vatou, párkem v rohlíku a rodiče pak pivečkem. Abychom zabránili kupení se dětí na stanovištích po trati, začínal závod střelbou na divočáka z obřího praku.

Účastníci pochodu se pak vydali po červených fáborcích, kde na ně na stanovištích čekaly ochutnávky různých olympijských sportů a to:

gymnastika – chůze po kladině

atletika – skok do výšky

ragby

atletika – hod oštěpem

fotbal

tenis

basketbal

atletika – sprint

Za splnění úkolů děti obdržely samolepky na soutěžní kartičku a pak se po modrých fáborcích vrátily k modré-

mu stanu. Zde na ně čekala čokoládová medaile a věčná odměna. A kdo chtěl, mohl si opět vychutnat cukrovou vatou a další již zmíněné občerstvení.

Letošní akce se vydařila, počasí nám přálo, cukrová vata byla nadýchaná a účast skvělá. Překonali jsme všechny ročníky a zapsali 64 závodníků. K tomu je ještě potřeba připočítat 17 dětí a teenagerů na stanovištích. No není to super vyhnat 81 dětí od počítačů na celé odpoledne?!

Děkujeme všem, kteří pomáhali s přípravou, děkujeme všem, kteří se přišli zúčastnit, věříme, že se vám letošní fáborková olympiáda líbila, a budeme se těšit zase za rok.

Vaši Mazlci a Obecní úřad Louňovice

PS: Děkujeme paní Uzlové za finanční příspěvek.

Koloběžkový závod v sobotu 24. září 2016 od 15.00 hodin na kruháčku v ulici K Horní návsi

Odznam všestrannosti ve středu 28. září 2016 od 14.00 hodin na hřišti O.S. Sportklub

Běh Voděradskými bučinami v sobotu 1. října 2016, start v 10.00 hodin u fotbalového hřiště

Sbírka pro psi útulek v sobotu 1. října 2016 9.00–12.00 hodin před garáží u fotbalového hřiště

Dětská burza v sobotu 8. října 2016 14.00–17.00 hodin v sále hotelu U sv. Huberta

Turnaj pétanque v pátek 28. října 2016 od 14.00 hodin na hřišti O.S. Sportklub

Drakiáda říjen–listopad, termín bude upřesněn podle počasí

Lampionový průvod v sobotu 29. října 2016 v 17.00 hodin z Horní návsi

Rozsvícení vánočního stromu v úterý 29. listopadu 2016 v 17.00 hodin na Horní návsi

Mikulášská nadílka v sobotu 3. prosince 2016 v 16.30 hodin v hotelu U sv. Huberta

Vánoční zpívání v sobotu 17. prosince 2016 v 17.30 pod Zvoničkou

Vánoční koncert prosinec, termín bude upřesněn – mukařovský kostel

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Léto v Mateřské škole Louňovice

Přestože léto již klepalo na dveře a s ním i prázdniny, v naší mateřské škole nás čekalo ještě mnoho poučného, kupa zábavy a zajímavá setkání.

Již tradičně se děti v rámci polytechnické výchovy v „Dřevíčkově dílničce“ seznámily s vlastnostmi dřeva a s možnostmi jeho opracování. Třída Želviček se proměnila v truhlářskou dílnu a děti pilovaly, brousily, vrtaly ruční vrtačkou atp. Domů si každý z nich odnášel dřevěnou rybičku nebo želvičku na kolečkách.

Ty nejstarší – předškoláky – čekala tradiční návštěva v Základní škole Mukařov. V jednotlivých prvních třídách si chlapci a děvčata prohlédli školní učebnice a zkusili si, jak se sedí v lavici. Prvňáci si pro ně připravili ukázkou toho, co se již naučili, jak umí číst a počítat. Děkujeme tímto vedení ZŠ Mukařov a paním učitelkám za vstřícné a milé přivítání a přínosné ukázky práce s dětmi.

Oslavu „Svátku matek“ jsme letos spojili se „Dnem otců“ (méně známý svátek 19. června). Vznikla akce rodinného typu nazvaná „Sportuje celá rodina“, při které si tak nakonec užili všichni. I my jsme měli z celého sportovního odpoledne velikou radost. Viděli jsme, jak se rodiny v netradičních disciplínách snaží a s nadšením plní pospolu jednotlivé úkoly.

Mezinárodní den dětí jsme oslavili hned dvakrát – maškarním karnevalem a sportovním dopolednem. Jeden den jsme se ve školce setkali s mnoha pohádkovými postavami, za které se děti převlékly díky šikovnosti svých maminek, další den zase se zdatnými sportovci. 1. června navštívil nečekaně školku pan starosta. Přišel dětem k jejich svátku popřát a přinesl jim drobné dárečky. Ještě jednou mu za milou návštěvu děkujeme.

S blížícím se koncem školního roku přišel čas na celodenní výlet. Tentokrát jsme se vypravili na zámek Loučeň. Čekala nás zde prohlídka se zajímavým vyprávěním paní kastelánky a potom již dlouho očekávaná známá zámecká bludiště. Děti si zde mohly procvičit nejen svoji orientaci v prostoru různých zákoutí a cestiček bludišť, ale také svoji fyzickou zdatnost.

S letními prázdninami přichází bohužel i čas zvýšeného počtu úrazů dětí, možnost setkat se se známými i neznámými nástrahami života. Z tohoto důvodu jsme právě ke konci školního roku zařadili projekt „Děti a bezpečí“. V průběhu tří akcí měli chlapci a děvčata možnost blíže poznat jednotlivé složky integrovaného záchranného systému, jejich důležitost, práci, ale také se seznámit s různými druhy nebezpečí, které

by je mohly ohrozit na zdraví, či dokonce na životě. Seznámili se s prací hasičů a jejich technikou, zkusili si stříkat stříkačkou. V druhé části nás navštívili policisté a povídali si s dětmi o své činnosti, ukázali zbraně a policejní auto. Ve třetí části se děti se zkušeným záchranářem zúčastnily interaktivního programu „Tajemství našeho těla“. Přiměřenou a hravou formou se seznámily s funkcí jednotlivých orgánů našeho těla, povídaly si o dodržování hygienických zásad a o zdravém stravování. Za tyto velmi zdařilé akce bychom rádi poděkovali členům Sboru dobrovolných hasičů Tehovec, policistům z obvodního oddělení Říčany a zdravotníkovi ze společnosti Zdravotníci s. r. o. Praha.

Jako každý rok i letos jsme se rozloučili s našimi předškoláky, kteří odcházejí do základní školy. Odpolední program, který pro děti a jejich rodiče z celé školky připravilo Divadlo Gábina a Katka, byl plný písniček a soutěží. Samozřejmě nescházelo slavnostní šerpování budoucích školáček za účasti pana starosty Ing. Josefa Řeháka. Naším malým výtvarníkům, kteří získali čestné uznání na výtvarné výstavě v Lidicích, byly předány diplomy a knihy. Předškoláci pro všechny přítomné připravili hudebně pohybové vystoupení „Fotbal, to je hra“ – děvčata jako roztleskávačky v červenobílém slušivém oblečení, chlapci ve fotbalovém dresu Slavie a paní učitelky v roli rozhodčích. Veliký dík patří rodině Minkových za spolupráci při zapůjčení dresů.

Závěr uplynulého školního roku patřil indiánskému dni, který se uskutečnil v rámci školního multikulturního projektu „Jak žijí Indiáni aneb Indiáni z Louňovic“. Projekt jsme zakončili indiánským karnevalem s interaktivním koncertem „Veselé bubnování“ a nočním spaním ve školce.

Ani o prázdninách se ve školce nezašlo. Díky vedení obce máme v kuchyni nový protiskluzový povrch podlahy, výmalbu celé kuchyně a přilehlých prostor, nové lednice a mrazáky, byla vyměněna kamera u předního vchodu. Na zahradě došlo k opravě a natření zahradního nábytku a hracích prvků, k úpravě zeleně na přední zahradě, k rekultivaci povrchu přední části lesa a k výměně písku v pískovišti pro děti. Děkujeme panu starostovi i všem zaměstnancům OÚ, kteří se na tomto podíleli.

V měsíci květnu proběhl zápis dětí pro školní rok 2016/2017 do naší mateřské školy a bylo přijato 15 dětí. Po vyřešení odkladů pro nástup do základní školy a odhlášení několika nově přihlášených dětí se v srpnu uskutečnil další, dodatečný zápis, na jehož základě

bylo přijato dalších 5 dětí. Celkem od 1. září do Mateřské školy Louňovice nastupuje 18 nově přijatých dětí.

Závěrem bych chtěla jménem celého kolektivu naší MŠ popřát prvňáčkům i všem starším školákům úspěšné zahájení školního roku a rodičům mnoho trpělivosti, klidu a času.

Bohumila Nováková, ředitelka MŠ Louňovice

►► ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY ◀◀

Tak a je tu čas jen pro nás. Trošku jsem si poupravila slogan, který používají moderátoři na radiu Junior, když se loučí s dětmi na konci pořadu. Správně zní: „A nezapomeňte, že zítra zas je tu čas jen pro vás.“ ☺ Před prázdninami jsem všem přála slunečné prázdniny plné pohody a klidu a spousty hezkých zážitků z cest, nebo také s knihou v ruce u vody, či ve stínu pod stromem. Poslední přání – s knihou v ruce – někteří čtenáři vzali doslovně. Vždyť počasí na začátku prázdnin tomu přálo, bylo chladno a pršelo. Do knihovny za měsíc červenec a srpen přišlo celkem 183 čtenářů a vypůjčilo si 697 knih. Musím pochválit děti, i ty si našly čas zajít do knihovny a půjčit si tu správnou prázdninovou knihu.

Začátkem července jsem zajela do Benešova a přivezla nové výměnné soubory – celkem 350 knih. Dětem

jsem dokonce přivezla více knih, než obvykle vozívám. Ani se mi nevejdou do poličky.

V srpnu jsem v knihovně provedla revizi – inventuru knih. Knihovnice z Benešova mi přijely vysvětlit a ukázat, jak to mám vše správně udělat. Načíst všechny knihy do počítače se mi podařilo během týdne. Každou knihu z poličky jsem vzala do ruky, načetla do počítače a vrátila zpět na své místo. Takto jsem postupovala tak dlouho, než jsem došla z jednoho konce knihovny na druhý. Výsledky revize nejsou ještě hotové, odstraňuji chyby, jež revize odhalila.

Všem dětem školou povinným přeji, ať mají co nejméně chyb při diktátech, dosahují co nejlepších výsledků ve škole a plní se jejich tajná přání i sny.

O začátku výtvarné dílničky s Hankou budete informováni na vývěsce nebo na webových stránkách obecní

ho úřadu. Připravte si prstíčky, fantazii a vyzbrojte se trpělivostí, vše je při vytváření a vyrábění potřeba. Již se na vás všechny těším, na naše společná setkání a vyprávění o zajímavých knihách - nebo jen tak, a to

každý pátek od 16.00 do 18.00 hodin v knihovně v budově Obecního úřadu Louňovice.

Vaše knihovnice Marie Danielová

SPORT

Tělovýchovná jednota Slavia Louňovice, z. s.

Jarní část soutěžního ročníku 2015/2016 je již minulostí. Mužstvo dospělých se umístilo na konečném 9. místě okresního přeboru, což je se krásný výsledek po velkých problémech v kádru na konci soutěže, kdy byla spousta hráčů zraněných.

Bohužel se v Louňovicích stalo to, co si nikdo nechtěl představit ani v tom nejčernějším snu. Nepodařilo se nám dát dohromady kádr mužů pro soutěžní ročník 2016/2017. Byli jsme nuceni dospělé ještě před začátkem soutěže odhlásit.

Společně s trenérem Vasilém Boevem jsme usilovně hledali a sháněli posily do našeho kádru. Bohužel nároky některých oslovených hráčů byly neadekvátní soutěži okresního přeboru. Hráči si asi mysleli, že hrajeme nejméně divizi. Jen namátkou uvádíme, kde všude jsme jednali s hráči a funkcionáři o možných posilách pro Louňovice – Admira Praha, Meteor Praha, Lojovice, Křenice, Sibřina, Vyžlovka, Březí, Babice, Chabry, Kbely, Kobylisy, Říčany a futsalová soutěž Golden Ligue.

Celkem tak bylo kontaktováno přes 30 hráčů, ale jen 3 z nich byli ochotni hrát za Louňovice za snesitelných a přijatelných podmínek pro obě strany.

Stálo nás to hodně času a úsilí, ovšem nepodařilo se nám sehnat v podstatě nikoho. Musíme si tedy vychovat vlastní hráče. Výhledově se počítá s přihlášením mužstva dorostu. Až čas ukáže jak reálné je znovu postavit mužstvo mužů. Dosavadní stav nás velice mrzí, ale bohužel dnešní doba je pro fotbal zlá, hráčů je málo a mají přemrštěné nároky.

předseda TJ Tomáš Prosr

Mládežnický fotbal má za sebou úspěšnou sezónu, ve které se hlavně týmy mladších-U11 a starších-U15 žáků umístily na předních příčkách okresního přeboru. Proto i příprava na nový ročník odstartovala již 10. srpna, kdy se žáci začali připravovat třikrát týdně pod vedením trenérů Jana Paroulka, Michala Záboje a Michala Frýdla. Celá příprava byla zakončena na konci srpna 3. místem na turnaji v Mnichovicích. Oba dva týmy čeká na podzim 12 mistrovských utkání okresního přeboru, jejichž rozpis naleznete zde: >

Taktéž naši nejmenší zahájili v druhé polovině srpna přípravu pod vedením trenéra Jana Kocka a Romana Hájka – starší přípravka U9, Václava Horáčka a Tomáše Minky – mladší přípravka U7, a Martina Kadlece – mini přípravka U5. Je potěšením konstatovat, že naše hráčská základna mládežnických týmů patří k největší na celém okrese Praha-východ a čítá již více než 90 dětí ve věku od 5 do 15 let. Tento stav je dobrým předpokladem k tomu, abychom v blízké budoucnosti mohli vytvořit vlastní tým dorostu. A pokud nám nadšení a elán vydrží, tak snad i tým dospělých vytvořený hlavně z vlastních odchovanců. Ještě je však před námi dlouhá cesta. Rád bych poděkoval rodičům a obci Louňovice za podporu mládežnického fotbalu a samozřejmě všem trenérům, kteří se věnují dětem ve svém volném čase a bez nároku na odměnu.

Přijďte naše děti povzbudit!!!

Michal Záboj

Mladší žáci - podzim 2016

datum	den	domácí	hosté	čas	hřiště
3.9.	sobota	Louňovice	Brázdim	10:15	Louňovice
11.9.	neděle	Hovorčovice	Louňovice	10:15	Hovorčovice
17.9.	sobota	Louňovice	Radonice	10:15	Louňovice
24.9.	sobota	Líbeznice	Louňovice	10:15	Líbeznice
1.10.	sobota	Louňovice	Mochov	10:15	Louňovice
4.10.	úterý	Čelákovice	Louňovice	16:30	Čelákovice
9.10.	neděle	Klecany	Louňovice	10:15	Klecany
15.10.	sobota	Louňovice	Zeleneč	10:15	Louňovice
22.10.	sobota	Kostelec n.Č.L.	Louňovice	13:30	Kostelec
30.10.	neděle	Příšimasy	Louňovice	10:15	Tuklaty
12.11.	sobota	Struhařov	Louňovice	10:15	Struhařov
20.11.	neděle	Louňovice	Vyžlovka	10:15	Louňovice

Starší žáci - podzim 2016

datum	den	domácí	hosté	čas	hřiště
4.9.	neděle	Louňovice	Mirošovice	10:15	Svojetice
10.9.	sobota	Vyžlovka	Louňovice	14:00	Vyžlovka
18.9.	neděle	Louňovice	Stříbrná Skalice	10:15	Svojetice
25.9.	neděle	Veltěž	Louňovice	10:15	Veltěž
28.9.	středa	Mukařov	Louňovice	10:15	Mukařov
2.10.	neděle	Louňovice	Mnichovice	10:15	Louňovice
8.10.	sobota	Velké Popovice	Louňovice	10:15	Velké Popovice
16.10.	neděle	Louňovice	Nehvizdy	10:15	Louňovice
22.10.	sobota	Hovorčovice	Louňovice	10:15	Hovorčovice
29.10.	sobota	Louňovice	Kunice B	10:15	Louňovice
6.11.	neděle	Kostelec u Křížků	Louňovice	10:15	Kostelec u Křížků
19.11.	sobota	Klíčany	Louňovice	10:00	Klíčany

Již pátý ročník VWVenda triatlonu se konal 2. července. Závod vznikl nejprve jako spontánní akce pro pár kamarádů, ale s postupem času se k nám přidávají další sportovní nadšenci. Celý závod pořádáme v duchu: „Není důležité vyhrát, ale užít si to - a hlavně z toho vyváznout bez zranění.“

Start byl jako tradičně pod Horákem. Na odvážlivce čekalo 500 metrů plavání v Louňováku, 18km jízdy na kole ve Voděradských bučinách a 4,5 kilometru běhu. Letošní ročník počtem účastníků nepřesáhl předcházející roky, vzhledem k absenci některých stálíc, ale o to pestřejší bylo startovací pole – 10 mužů, 3 ženy a dokonce 3 děti. Junioři byli úžasní – ještě pár let a několik z nás bude mít vážný problém s nimi udržet tempo. Můžeme se pochlubit novým rekordem závodu – letos byl louňovický triatlon pokořen za 1 hodinu 5 minut. Ještě jednou gratulujeme vítězi Michalovi!

Pro příští ročník již připravujeme řadu změn a vylepšení ☺

Děkujeme opět obci Louňovice, že nám umožnila pořádat náš „sranda závod“ a všem závodníkům za účast! Veškeré informace o závodu, stejně tak fotky a výsledky z minulých ročníků, najdete na našich facebookových stránkách: www.facebook.com/VWVendatriathlon, kde se dozvíte i informace o 6. ročníku, který by se měl konat 15. 7. 2017. ☺ Už teď se těšíme na všechny účastníky!!!

Jan Wendl

5. ročník - 2.7.2016

Pořadové číslo	Jméno závodníka	Plavání	Kolo			Běh	Celkové pořadí
			1.	2.	3.		
1	Honza D.	0:11:11	0:57:57	1:11:05	1:26:36	1:47:37	12
2	Matyáš T.	0:10:28	0:30:01	0:47:28	1:04:40	1:32:25	8
3	Katka T.	0:10:19	0:30:08	0:47:49	1:06:50	1:38:00	11
4	Bára B.	0:11:05	0:31:30	0:52:32	1:19:55	1:59:23	16
5	Markéta K.	0:11:07	0:30:11	0:47:07	1:01:07	1:32:27	9
6	Veronika B.	0:10:35	0:28:35	0:44:24	1:01:38	1:27:47	6
7	Míra H.	0:13:28	0:31:45	0:47:36	1:04:07	1:32:57	10
8	Michal H.	0:06:57	0:21:44	0:33:43	0:46:26	1:05:38	1
9	Daniel M.	0:11:16	0:27:37	0:41:51	0:57:14	1:22:26	4
10	Lukáš M.	0:16:31	0:33:39	0:48:41	1:04:18	1:29:50	7
11	Kája K.	0:13:44	0:33:45	0:51:49	1:11:55	1:51:30	14
12	Honza S.	0:13:32	0:35:49	0:55:18	1:17:07	1:55:50	15
13	Honza K.	0:16:04	0:38:45	0:59:37	1:22:59	1:49:51	13
14	Alena S.	0:11:12	0:21:29	0:41:24	0:56:22	1:18:38	2
15	Matěj V.	0:15:01	0:31:39	0:46:06	1:01:46	1:26:50	5
16	Jarda K.	0:11:10	0:21:27	0:40:58	0:55:12	1:19:24	3

Cyklo Elektro Energetická Konference Louňovice 2016

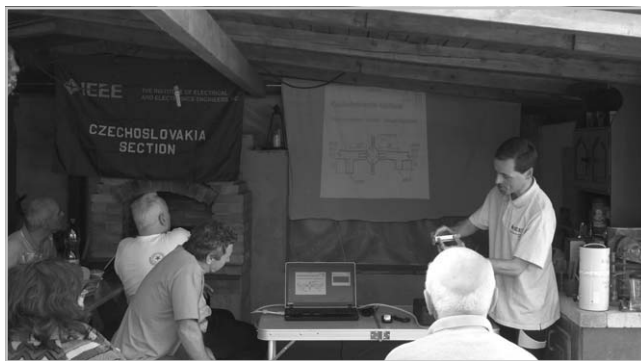
V sobotu **28. června 2016 se konal** již jedenáctý ročník CEEKL. Cyklistická část odstartovala v 9 hodin u zvoničky a trasa je popsána samostatně.

Letošní ročník se věnoval vztahu mezi POHYBEM a ENERGIÍ a byl první akcí studentské sekce IEEE PES CS (Československá sekce mezinárodní neziskové odborné organizace zabývající se elektrotechnikou a informatikou). Odborná část se konala u Petruželů na zahradě a probíhala ve třech sekcích:

- Energie jako míra pohybu
- Elektrická energie a výpočet pohybu jí odpovídající
- Pohyb = základní projev existence (panelová diskuse)

Zazněly následující přednášky

- Z historie Jaderné elektrárny Temelín (V. Šístek)
- Energie jako míra pohybu (M. Kněnický)
- MEMS Sagnac – co to je? (J. Šístek)
- Plachetnice v pohybu (P. Fajman)
- Pohyb základ poznání (I. Petružela)
- Výpočet energie padající kočky (M. Pistora)

Základním tématem byl pohled na pohyb z různých úhlů. Pohyb člověka vždy zajímal a jeho znalost nám umožňovala nejen předpovídat, kam směřujeme a kdy se tam dostaneme, ale také vědět, jak putují hvězdy po obloze. Při zkoumání pohybu okolo nás začali lidé poznávat fyzikální veličiny: čas, rychlost, síla, energie a entropie.

Právě entropie bude tématem příští konference, a tak bych Vám ji rád přiblížil. Ke každému pohybu v čase je nutná energie, to ví každý z vlastní zkušenosti. Málokdo už ale ví, jakou má entropii a následně jaký má vliv na energii okolo sebe.

Entropie určuje jak kvalitu energie, tak i míru chaosu (neuspořádanosti). Každé mechanické tření (brzda) přeměnou pohybové energie na tepelnou energii snižuje rychlost. Současně tím nevratně zvyšuje teplotu, a tím i zvyšuje entropii. Entropie se snižuje pouze vynaložením energie. Můžeme to aplikovat i na náš každodenní život. Když nám to doma „skřípe“, neboli jde ztuhla, postupně narůstá entropie, až se pohyb může zastavit.

Lidé efektivně využívající svůj čas, neznající chaos, oplývají nízkou entropií a vysokou organizovaností. Mají pro každou věc své místo a stojí je minimum energie cokoli najít. Zmatkaři věčně něco hledající a chodící všude pozdě žijí vysoce entropický a namáhavý život plný stresu a únavy. Trvá jim několik minut, někdy i hodin, než najdou ve své kanceláři potřebný dokument, a při defektu na dálnici většinou nemají rezervu nebo hever. Lidé s vysokou entropií jsou vždy ve spěchu a vše dělají na poslední chvíli. Více příkladů najdete v článku www.tzb-info.cz/925-co-to-je-entropie. Takže za rok nashledanou na CEEKL 2017!

Ivan Petružela

Cyklovýlet CEEKL 2016 Bučnami křížem-krážem

Letošní cyklovýlet, kterým zahajujeme cykloenergetiku konferenci, připravil Pavel Čadil. Na horských kolech jsme prošli národní přírodní rezervaci Voděradské bučiny. Příznivci delších tras se projeli přes Ostředek tak, aby na oběd byli s ostatními v lesním hotelu Legner ve Zvánovicích.

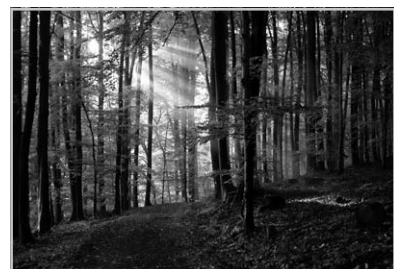
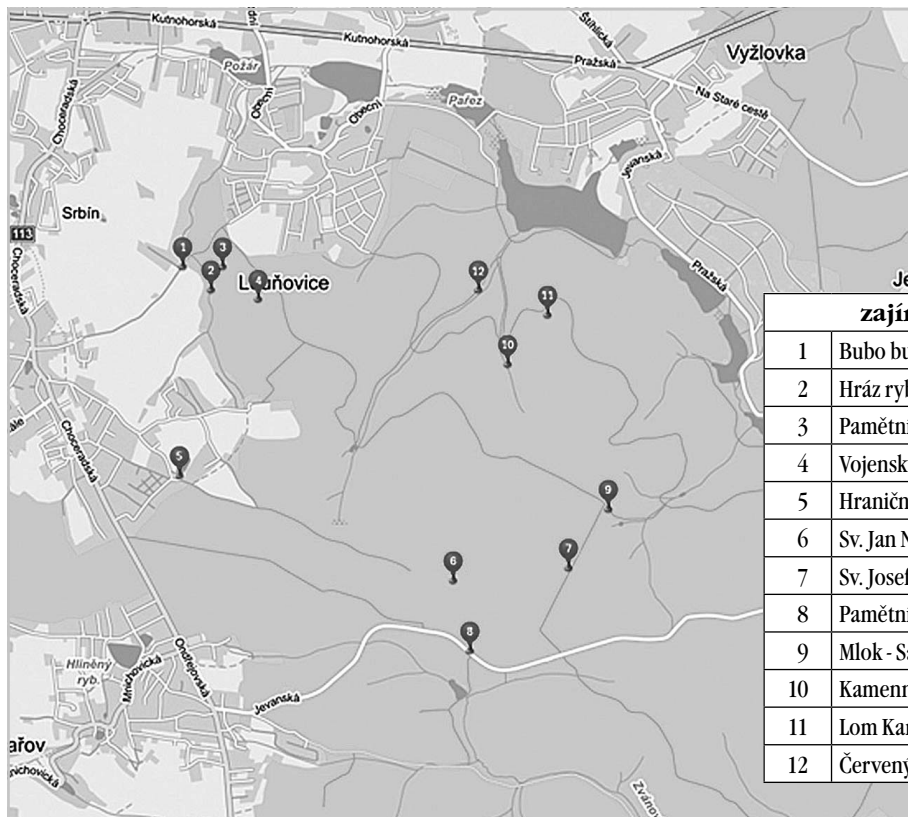
Trasa cyklovýletu Bučnami křížem-krážem propojila zajímavá místa, o kterých mnozí nevědí, i když tady žijí drahně let. Pavel připravil krásnou túru vedoucí po lesních cestách. Pro ty, kdo by tato místa chtěli poznat sami, jsme připravili následující text a mapu. Zároveň u některých zastavení můžete svým dětem či vnoučatům připomenout druhý termodynamický zákon (přírodní zákonitost neustálého zvyšování entropie v čase). Lidé

svým úsilím (svou prací = energií) vytváří v přírodě zajímavá díla (uspořádaný systém) a snižují entropii systému (dodáváním vnější energie). Jakmile se tento přísun lidské práce zastaví, entropie systému se nezadržitelně zvyšuje. Méně odborně začíná působení „zuba času“. Příkladem tohoto procesu jsou místa, která jsme během našeho výletu navštívili:

1. Bubo bubo	Součást Kamenické stezky. Sova předznamenává nejspíše symbol modrosti ukrytý ve Voděradských bučinách.
2. Protržená hráz lesního rybníka	Před mnoha a mnoha lety, když se vytvářela soustava rybníků v Louňovicích, patřily k nim i dva lesní rybníky v Pitřincích. Oba nevydržely působení času a zůstaly po nich pouze hráze. Dokladem této entropické změny jsou už jen velké valy, které jsou v místě protékajícího potoka přerušené. Jak se bude entropie zvyšovat, budou se ztrácet informace, že zde rybníky kdysi vůbec bývaly.

3. Pamětní kámen RA	Po druhé světové válce byl v lese v Pitřincích vojenský lazaret Rudé armády. Vojáci zde pobývali asi dva měsíce po skončení války a kdosi to zde zaznamenal do kamene. Postupem času ale tato vyrytá informace mizí.
4. Vojenský bunkr	Téměř funkční vojenský bunkr, jehož vstup je velmi obtížně k nalezení, byl určen jako záložní velitelské stanoviště pro případ války. Toto nebezpečí již není aktuální, a tak bunkr v Pitřincích čeká osud lesních rybníků i pamětního kamene RA.
5. Hraniční dub	Velké duby určovaly hranice polesí. Z tohoto velikána už zůstala pouze část ležícího torza a název v turistických mapách "U hraničního dubu".
6. Sv. Jan Nepomucký	Památník je pocta člověku, který uměl udržet svěšené tajemství. Když byl po více než 300 letech po smrti otevřen Janův hrob, cosi vypadlo z lebky. Při zkoumání se pět církevních odborníků shodlo na tom, že se jedná o jazyk. Při dalším zkoumání této relikvie o šest let později hmota během tříčtvrtěhodinového vyjmutí naběhla a zčervenala. Pro církev to byl jasný důkaz, že Jan Nepomucký neprozradil zpovědní tajemství a patří mezi svíce. I když vědecké zkoumání později dokázalo, že ve skutečnosti se jedná o část mozkové tkáně, na prohlášení Jana za svatého to nemělo vliv.
7. Sv. Josef	Památník Sv. Josefa má lidový charakter, zaznamenávající jeho profesní i rodinnou roli textem "tesař Josef, pěstoun Ježíše".
8. Pamětní deska K. Leiblich	Voděradské bučiny jako lesní komplex nejsou náhodným výtvozem přírody, ale výsledkem systematické lidské činnosti. Jedním z prvních byl K. Leiblich, který ve službách kostelecké vrchnosti tyto lesy vytvářel.
9. Mlok - Salamandra	Druhá dřevěná socha místního umělce Štěpána Holoubka. V kontextu předchozích zastavení to může být připomínka Čapkovy Války s mloky. Nebezpečí si neuvědomíme, když o něm slyšíme, ale až když ho vidíme na vlastní oči, a to už je pozdě.
10. Kamenná pyramida	Tento lidský výtvar stál velké úsilí (lidskou práci) a přitom nevíme, kdo kamennou pyramidu udělal, proč, ani kdy ji vytvořil. Prostě jen stojí a od svého okolí se liší svou uspořádaností. Doklad toho, že dodáním lidské práce se snižuje entropie systému. A pro vytvoření této pyramidy bylo zapotřebí hodně práce, tudíž tato uspořádanost vydrží hodně dlouho. Pokud, prosím Vás, víte cokoli o této pyramidě, dejte nám vědět do redakce zpravodaje.
11. Lom Kaménka	Klasické zastavení u místa, z něhož byl vyjmut a opracován kámen, který tvoří základ našeho Národního divadla. Navíc jako jediný chrání zakládací listiny divadla.
12. Červený buk	Při hledání této zajímavosti se musíte dívat vzhůru, do koruny stromů. Jedině tak uvidíte červený buk – jediný v lesích Voděradských bučin. Poprvé ho uviděli při leteckém snímání, ale pak trvalo dost dlouho, než ho našli. Je blízko cesty k Vyžlovce, a tak i Vy můžete obdivovat červené listy uprostřed zelených lesů.

zajímavost		souřadnice GPS	
1	Bubo bubo	každý	zná
2	Hráz rybníka	49.97529	14.75281
3	Pamětní kámen RA	49.97675	14.75414
4	Vojenský bunkr	49.97485	14.75699
5	Hraniční dub	49.96013	14.7726
6	Sv. Jan Nepomucký	49.95965	14.78175
7	Sv. Josef	49.95599	14.78144
8	Pamětní deska K. Leiblich	49.96366	14.78541
9	Mlok - Salamandra	49.9685	14.77909
10	Kamenná pyramida	49.97408	14.78034
11	Lom Kaménka	49.97043	14.76991
12	Červený buk	49.97414	14.77317

Ivan Petružela

LOUTRAIL – 26. 6. 2016

První ročník louňovického půlmaratonu byl výzvou pro pořadatele i běžce. Jediný závod svého druhu (trailový půlmaraton) v širokém okolí přilákal i za extrémně horkého počasí (kolem 30 °C) na 24 závodníků, z toho 8 žen. Vyznačení 21 km dlouhé trati trvalo i na elektrokole 4 hodiny, a proto byl start závodu určen až na 11 hodinu dopolední.

Běželo se od hřiště TJ Slavia Louňovice lesními pěšinami kolem bývalého El Pasa, přes Zvánovice a okruh se vracel nedaleko ondřejovské hvězdárny k Legneru, kde byla občerstvovačka, a lesem zpět do Louňovic. Na trati museli závodníci překonat tři prudká a dlouhá stoupání a jeden nebezpečný seběh. Na značení trati bylo použito 18 kg mouky, přesto jedna závodnice odbočila na opačnou stranu a přidala si kopec navíc.

I přes nepříjemné vedro v některých lesem nechráněných úsecích podali první běžci až neuvěřitelně kvalitní výkony s časy kolem 1:30. První v celkovém pořadí Jan Havlíček dokonce v čase 1:28:32, čímž také vytvořil základní traťový rekord pro další ročníky. Jan Havlíček je členem státní reprezentace. Také druhý v cíli Pavel Losený zaběhl vynikající čas 1:30:31. V pravděpodobně nejteplejším dni letošního léta se pod 1:40 dostali už jen dva běžci z kategorie čtyřicátníků Radim Čada a téměř

místní Zdeněk Beck. V dámské sekci se nejlépe prosadily ženy z kategorie nad 35 let Gábina Hejtíková, Lenka Bayerová a Dagmar Zajíčková.

Jediný domácí běžec David Král doběhl v celkovém pořadí na pěkném šestém místě.

Závod proběhl za obětavé pořadatelské pomoci našeho obecního úřadu v Louňovicích.

Děkuji všem, kdo se podíleli na úspěšném průběhu prvního ročníku.

Bohumil Paleček

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

**SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTERÍ SLAVÍ KULATINY
A PŮLKULATINY, A VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:**

ŘÍJEN 2016

* Miroslav Vosk, Petr Drahota, Milada Klaudivová

LISTOPAD 2016

* Bohumila Kopecká Korecká, Luboš Vančura, Jaruška Vlachová

PROSINEC 2016

* Otakar Wendl, Jana Danešová, Josef Květoň, Jana Holečková,
Marta Adlerová, Alena Matějčková, Ivana Valešová, Dagmar Bálková,
Marie Hešová, Jiří Steiner, Anna Čadilová

Z HISTORIE LOUŇOVIC

Kronikář a knihovník obce Tomáš Ženíšek se historií obce zabýval velmi důkladně a dlouhodobě. Při oslavách 600 let od první písemné zmínky o naší obci jsme z jeho podkladů, hlavně z jím zpracované Kroniky o obci, hodně čerpali. Dostal se mi do ruky jeden jeho sešit nazvaný *Statistická data*, který má označení XXII. Obsahuje také mnoho poznámek na volně vložených listech a vše je psané tužkou nebo perem kronikáře. Kde jsou ostatní sešity

nevím, ale tento sešit obsahuje zajímavá data o občanech a domech v Louňovicích. O některé informace bych se s čitateli Louňovického zpravodaje rád podělil. Fakta uvedená v podkladech jsem neověřoval, ale zdají se mi hodně důvěryhodná.

Pan Ženíšek čerpal ze záznamů farních kronik a matrik. Louňovice byly od pradávna přiřazeny k farnosti černokostecké (podle údajů pana Ženíška se tam dají dohledat

údaje o narozených, zemřelých, svatbách apod. od roku 1622), pak k faře říčanské (od roku 1753 do roku 1784) a od roku 1785 patřila naše obec pod kostel mukařovský. Dalším zdrojem informací, ze kterých pan Ženíšek čerpal, byly knihy gruntovní a sčítání domů a obyvatel.

Nejstarší záznam, který uvádí Tomáš Ženíšek o počtu domů v obci, je z roku 1722. Tehdy měly Louňovice 6 domů, což je stejně jako na začátku následujícího století. V roce 1843 už obec měla 14 domů a žilo zde 152 obyvatel, z toho 73 mužů a 79 žen. V roce 1872 bylo v obci 27 domů a žilo zde 205 obyvatel, z toho 97 mužů a 108 žen. V roce 1890 počet domů dosáhl 32 a obyvatel 229, z toho 107 mužů a 122 žen. V roce 1920 to již bylo 58 domů a 317 obyvatel, z toho 151 mužů a 166 žen.

Statistická data pana Ženíška obsahují jmenný přehled o obyvatelích Louňovic od roku 1595 do roku 1913. Šlo celkem o 429 obyvatel. Není to zřejmě úplný přehled, neboť v jeho statistice, dle mého názoru, chybí mnoho žen a dětí. Nejčastější příjmení bylo Šindelář a Šindelářová. V jeho přehledu se vyskytlo 37krát. Dále Budský 18krát, Vevera 15krát, Dolejš 12krát, Trpálek 11krát, Císař 10krát, Horáček 10krát.

V témže časovém období v obci bylo 60 gruntovníků a sedláků, 39 domkářů, 38 podruhů, 30 nádeníků, 26 dělníků, 12 krejčích, 11 chalupníků, 11 slouhů. Další povolání se vyskytovala méně než 10krát. Mezi nimi 7 kameníků, 6 obuvníků, 8 hostinských a mnoho dalších. Některá povolání byla originální jako například tesař, truhlář, kolář, kovář, pekař, tkadlec, cestovní komediant, cestovní šlejiř (brusič), mlynářský dělník, rybníční hajný či propuštění vojáci (invalidi) a žebráci. Ve statistickém přehledu uvádí i rychtáře, a to Budský, Chytráček, Kefurt, Sus, Šindelář a Tůma.

Zajímavý je také přehled o velikosti rodin. Ve 3 rodinách měli 12 dětí, v 6 rodinách 11 dětí, v 19 rodinách 10 dětí. Ve 173 rodinách měli po jednom dítěti, v 62 rodinách po 2 dětech a v 32 rodinách po 3 dětech.

Uvádí i výskyt dvojčat v letech 1660 až 1900. V rodě Budských se vyskytla 3krát, u Granátů 3krát, u Horáčků 2krát a u Šindelářů 2krát a v dalších 7 rodinách se vyskytla jednou. Dle pohlaví to byla 9krát děvčata, 2krát chlapci a 6krát chlapec a děvče.

Do roku 1800 se dožívali louňovičtí občané nejvyššího věku 80 let. Byla to jedna žena. V letech 1801 až 1900 se dožilo věku 80 let již 14 mužů a 24 žen a věku 90 let 4 muži a 7 žen. Ovšem ve srovnání s dlouhověkostí je pří-

mo děsivé kolik dětí se nedožilo věku 1 roku. V období 1801 až 1900 to bylo 192 dětí a dalších 107 dětí zemřelo ve věku do deseti let. To je celkem 299 dětí z celkového počtu 507 zemřelých v tomto období v Louňovicích.

Od roku 1785 byli faráři povinni uvádět v matrikách zemřelých i příčiny úmrtí. Do roku 1784 se tyto údaje nepodařilo panu Ženíškovi dohledat. I v kronikách narozených a zemřelých se dají nalézt zajímavé údaje. V letech 1785-1800 se v Louňovicích narodilo 63 osob a v letech 1801-1900 761 osob, tedy celkem 824 osob. Ve stejném období zemřelo 325 osob, takže přírůstek obyvatel byl 499. Jako příčina úmrtí se v letech 1785-1900 nejčastěji uváděl psotník. *(Psotník je zastaralý název choroby, uváděný jako příčina úmrtí u malých dětí. Jednalo se pravděpodobně o tetanické křeče (tj. křeče způsobené většinou nedostatkem vápníku, popř. hořčíku) spojené s bezvědomím. Vzhledem k nízké úrovni medicínských znalostí byly jako psotník zpravidla označovány jakékoliv křeče, které vedly k úmrtí dítěte v raném věku.)* V Louňovicích v tomto období zemřelo 137 dětí a jeden dospělý. Nejvíce to bylo však u dětí do jednoho roku. Těch bylo 108. Na sešlost věkem zemřely 33 osoby, na souchotiny 37 osob, na chřadnutí 26 osob, na záškrť 25 osob, na tyfus 17 osob, na záduchu 14 osob, na zimnici 12 osob, na vodnatelnost 12 osob, na spálu 10 osob, na mrtvici 10 osob, na neštovic 10 osob, na spálu 10 osob, mrtvě narozených bylo také 10. Další nemoci se vyskytovaly méně než 10krát. Zajímavé je, že jako příčina úmrtí se vyskytla rakovina pouze 2krát, úraz 3krát, utopení 5krát - a to pouze u dětí, zmrznutí 1krát. Bez zjištění příčiny zemřelo 5 osob, a to opět převážně děti.

Aby můj článek nevyzněl pochmurně, zakončím ho přehledem o louňovických kamenících. Ve jmenném přehledu zpracovaném panem Ženíškem za léta 1595 až 1900 se vyskytlo celkem 8 kameníků. Byl to Adam František, Harant Václav, Havránek Václav, Horáček Josef, Horáček Václav, Tůma František, Wildmann František a Zahradník Vincenc. Tento přehled však obsahuje pouze osoby, které do roku 1900 zemřeli. Přehled by bylo potřebné doplnit o ta jména osob, které zemřeli po roce 1900. A to by seznam kameníků byl podstatně delší.

To jsou některé informace o historii Louňovic, které jsem vytáhl ze sešitu XXII zpracovaného Tomášem Ženíškem. Bylo by jistě zajímavé zjistit, co se nalézalo v dalších sešitech, pokud ještě existují.

Roman Čížek

Před 40 lety jsme objevili Řepeč

Psal se rok 1960, když parta louňovických mladíků dosáhla věku 17-18 let a na radu starších milovníků přírody nejeli k Sázavě, ale vydali se dál až k řece Lužnici, všemi vodáky opěvované. Rádi na ty roky strávené v Příběnicích u Lužnice vzpomínáme. Jsou tu zbytky hradu, který rozbourali husité, zaniklý pivovar, kterého je velká škoda, krásná příroda s možností koupání v řece. Pro vodáky je tady příjemná zastávka, protože je zde přímo u řeky hospoda a místo na stanování jako stvořené. Prvně sem dorazili Ivan Matys, Honza Henc a Jarda Hervert. Další roky už jsme sem jezdili ve větší partě, samozřejmě s námi jezdila i děvčata, ze kterých se později staly i manželky. Kritický

byl rok 1976. Pro veliké sucho se z Lužnice stal větší potok a na březích byly tuny mrtvých ryb.

Po zjištění, že se nedá u Lužnice stanovat, parta pod vedením Honzy Hence, Jirky a Aničky Uzlových a Karla Šejna objevila v kopcích nad řekou vesnici Řepeč. Na doporučení místních obyvatel jsme mohli postavit stany v lese u rybníka Jablonský asi kilometr od vsi. Bylo rozhodnuto. Místo se zalíbilo, les byl obecní a vedení obce i místní hajný nám dovolili zde stanovat i kácet malé suché stromy, dokonce i rozdělat oheň na břehu rybníka. Houby a borůvky rostly kolem, zásoby jsme kupovali v místní Jednotě, pro pitnou vodu jsme zájžděli s kanystry do vsi, myli

jsme se v potoce a v rybníku. Řepečáci se na nás každý rok těšili. Jejich přízeň jsme si získali hlavně skvělou kapelou, která čítala kytary, banja, basu, buben, vozembouch a housle. Hráli jsme country písničky i lidovky a všichni společně zpívali z plných plic, mnohdy i cestou zpátky do tábora. Řepečáci si posléze vybírali svoje dovolené v termínech s naším pobytem, aby mohli s námi křepčit.

V Řepči se sehrálo množství fotbalových utkání, samozřejmě přátelských, která se ještě dohrávala v hospodě, kde vždycky zvítězila dobrá nálada. Na revanš přijeli i Řepečáci sehrát fotbálek do Louňovic.

Tak jsme v roce 1976 objevili Řepeč a hned následujícího roku se stala výjimečná událost - originální svatba manželů Králových. Jeli jsme vlakem do Heřmanic, pak autobusem do Bechyně, kde proběhl svatební obřad. A protože měl autobus dlouhou pauzu, pan řidič se nechal přemluvit a neplánovaně nás po obřadu všechny odvezl na oběd do Stádlce a pak až do lesa do Řepče. Svatební veselí propuklo večer na zábavě v Řepči a svatební cesta byla u rybníku Jablonský v lese pod stanem. V roce 2017 oslaví manželé Královi 40 let společného života, mají dvě děti a tři vnoučata.

Také další účastníci kempování v Řepči měli děti, a tak se tam začalo jezdit na dvě etapy. První týden v červenci jezdili dospěláci a druhý týden se zajelo domů pro děti. Těm se tu také velice líbilo. Některé děti spaly prvně ve stanu. Pořádaly se společné výlety, hry, soutěže. Při jedné exkurzi na druhý břeh rybníku Jablonský ke včelím úlům si je chtěly děti prohlédnout. Jenže včely si chtěly zase prohlédnout naše děti. Jej, to byl úprk zpátky! S vařením

to bylo tak, že si zpočátku vařila každá rodina sama, ale děti pochopitelně měly chuť na to, co bylo u sousedů. Tak se začalo vařit společně ve velkém kotli na ohništi. To chutnalo nejlépe a všem. Velký kotel slouží dodnes. Tyto děti už také dospěly a mají svoje děti. Jenže ty už mají jiné zájmy, kempování u rybníku v Řepči už jim nestačí (není tam elektřina), mají jiné možnosti a cestují po celém světě.

Do Řepče teď jezdí jenom ti dospělí, kterým opravdu přirostla k srdci, ale již jen jednou do roka na prodloužený víkend na začátku července. Letos to bylo už po čtyřicáté! Jak ten čas neuvěřitelně letí.

Při této příležitosti se udělalo tablo s fotografiemi, které dokumentují krásně prožitá léta v Řepči a nechala se vyrobit trička s nápisem Řepeč - Louňovice a letopočtem 1976-2016. Tablo a trička jsme věnovali hospodě v Řepči, kde nám při příležitosti čtyřicátého výročí upekli selátko. Byl to moc hezký večer s kytarami a společným zpěvem, tak jsme zůstali venku před hospodou, kde mají moc sympatický přístřešek, takže i když přšelo, nám to nevadilo. Kempovali jsme všichni tradičně u rybníku ve stanech kromě dvou nejstarších účastníků (dohromady jim je 160 let), kteří v základním táboře u Jabloňáku měli jen stan na odpolední odpočinek a chodili spát do vesnice.

Letošní výroční čundr v Řepči byl tradičně pohodový, společnými silami se nachystalo dřevo na oheň, postavily stany na spaní, vyzvedly se ve vsi zazimované stojany a kotle na vaření, přes den se hledaly houby, které letos nerostly, stejně jako borůvky. Večer se sedělo u ohně a Ivan brnkal na kytaru. U ohně se probírá kdeco, nejen historky z čundrů, ale i historky z Louňovic. A povídá se, povídá se a povídá, je velká legrace, dobrá nálada a pohoda. Vaří se výborná polévka *tříchlapovka*

(pálivá tak, že jí jeden jí a dva ho musí držet). To se do kotle nad ohněm nakrájí různá zelenina, nasbírané houby, sesypou se různé pytlíkové polévky, poctivě se okoření, dochutí se napaďaným jehličím, a pak je to teprve pravá čundrácká pochoutka.

Čtyřicet let je dlouhá doba a mladíci ze šedesátých let minulého století už mladíky nejsou a čas se nevyhnul ani ženám. Některé z kamarádů a kamarádek již nejsou ani mezi námi a hledí na nás od nebeského baru. Vzpomínky na pěkné chvíle, které jsme společně prožili v Řepči, nám ale nikdo nevezme, ty nám zůstanou.

Kdo všechno do Řepče za uplynulých čtyřicet let jezdil, se vyjmenovat nedá. Byla by to řada jmen a jistě bychom si ani na všechna nevzpomněli. Nebyli to jenom samí Louňováci, ale přidávali se i kamarádi a známí z Prahy a našeho okolí. Na letošním čundru v Řepči nás bylo celkem 19. Do Řepče se zase těšíme a děkujeme za to, že máme možnost pobýt společně v lese u rybníka, děkujeme za nezapomenutelná povídání, za večery s kytarou u ohně, za bujaré hospodské družení se všemi co do hospody v Řepči přijdou.

„Kdo křepčí v Řepči, křepčí nejlepší.“

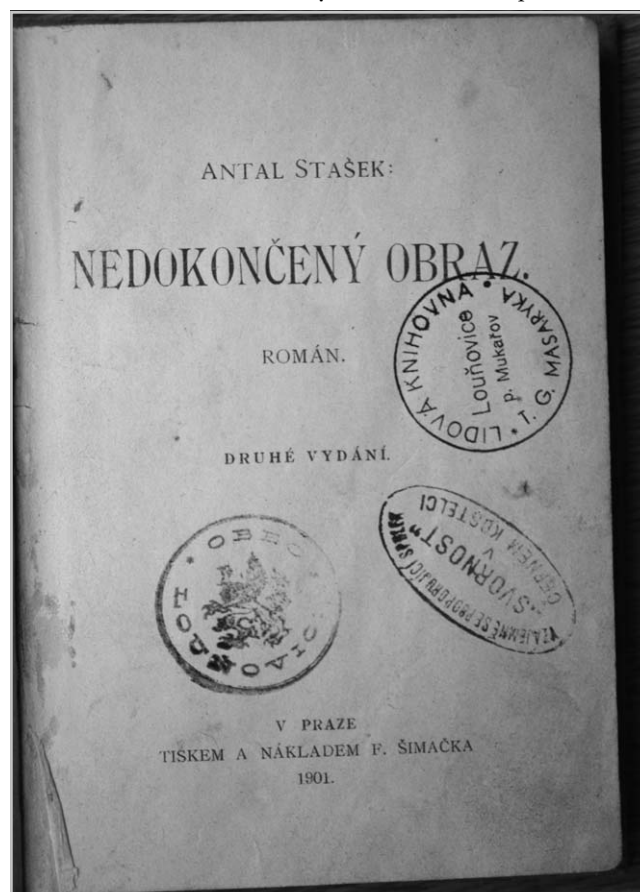
Ve spolupráci se Standou Kurelem, Hanou Krchovou, manželé Matysovými a Královými vypracovala Marie Boudová

Od hasičské k obecní knihovně

Obecní knihovna v Louňovicích slavila roku 2006 století své existence, letos tak můžeme připomenout již 110 let od jejího vzniku. Knihovna v kulturně méně rozvinutém vesnickém prostředí překvapivě vznikla velmi časně, její dlouho jen „komorní“ forma, peripetie s uložením i „laickost“ knihovníků ale neumožnily pro její působení dostatečně široký prostor a v obci asi nehrála více než doplňkovou roli. Teprve po roce 1945 bylo zajištěním vyhovujících prostor a zejména aktivitou knihovníka Jana Kasala započato s masovým působením mezi louňovickým obyvatelstvem. Následný příchod manželů Tomáše a Joži Ženíškových do vedení knihovny však i tuto hranici posunul a v Louňovicích počala tradice kvalitně vedené, i když neprofesionální knihovny, působící zároveň na poli kulturně-vzdělávacím. Přes dvě stovky čtenářů, pětistícový fond, týdně 7 výpůjčních hodin, pořádané akce a nové umístění v rekonstruovaných půdních prostorách budovy obecního úřadu, jsou výsledky svědčící na přelomu 50.-60. let o neobyčejné aktivitě, obdivuhodné i v kontextu širšího regionu. Zcela zasloužené byl tehdy knihovně přiznán titul „vzorná“. Odkaz na jmenované knihovníky nakonec zakotvil i v současném názvu „Ženíškova obecní knihovna“. Nastavenou úroveň se snažil udržet i jejich následovník, učitel František Košek, a byť došlo k uskrovnění aktivit a na počátku 70. let klesl počet čtenářů, podařilo se poté mladé knihovnici Jindřišce Krutské opět postupně rozvinout vedlejší aktivity, získat zájem čtenářstva v obci a na konci 80. let, navzdory trojímu stěhování, tak činil stav stále účtyhodných 150 čtenářů. Přelom nastal počátkem 90. let, kdy po změně politické a společenské situace klesal zájem čtenářstva, v širším měřítku konkurovaný rozšířením masmédií, dostupností široké škály knižních titulů, ale i omezením aktivit knihovnice a jejího nástupce Oty Krutského. V současnosti opět dochází k snahám o poskytování kvalitní knihovnické nabídky, vedlejších aktivit, místnosti knihovny jsou zrenovovány, pro veřejnost je k dispozici přístup na internet. Fond je elektronicky katalogizován. S příchodem nových obyvatel do vesnice na počátku 21. století pomalu roste i zájem o četbu a v budoucnu snad bude knihovna opět plnit roli důstojného kulturního stánku a naváže tak na svou hodnotnou historii a snahy předchůdců. V následujících částech se s historií knihovny seznámíme podrobněji.

Na jaře 1905 byla ve vsi ustavena první spolková organizace - Sbor dobrovolných hasičů. Právě výbor sboru se již koncem roku 1905 rozhodl ve vsi založit veřejně dostupnou knihovnu. Sborová schůze dne 26. 12. rozhodla, že čistý výnos z chystaného (premiérového) hasičského plesu 6. 1. 1906 půjde právě na pořízení knihovny. O tom hovořil na 1. valné hromadě sboru, konané 14. 1. 1906, velitel sboru Jiří Matys. Zde byla projednávána možnost zakoupení knihovny od kosteleckého vzdělávacího spolku Svornost, prostředníkem v jednání byl mukařovský učitel František Müller. Alternativně však bylo jednáno také s vinohradským knihkupcem Františkem Šnajberkem (přispívajícím členem sboru). Nakonec bylo v červnu 1906 zakoupeno 267 svazků knih od Svornosti, poškozené svazky opravil knihař Krátkoruký z Vinohrad. Dne 27. 6. bylo na sborové

schůzi rozhodnuto slavnostně knihovnu předat veřejnosti, proslov měl přednést velitel Jiří Matys. U příležitosti 50. výročí úmrtí Karla Havlíčka Borovského byla 1. 7. 1906 uspořádána slavnost, proslov o důležitosti četby nakonec přednesl další z aktérů, učitel Müller. Louňovická „Knihovna hasičského sboru“ tak počala svou existenci. Správou knihovny byl pověřen Karel Sus (rolník, čp. 11), náčelník sboru, knihy byly půjčovány bezplatně. Otázkou zůstává umístění knihovny, uložené ve skříni a pravděpodobně dostupné v bydlšti jejích správců. Nelze ovšem vyloučit ani umístění ve sborové místnosti hostince U Zvěřinů (čp. 21). Hasičský sbor se pořízením knihovny doslova zruinoval. Z toho důvodu (na uhrazení doplatku za knihovnu) sbor od 1. 4. 1906 (po celý rok) konal ponocenskou službu v obci, čímž se mu podařilo dlužné částky zapravit. Již v lednu 1908 bylo na valné hromadě projednáváno zpoplatnění výpůjček, to ovšem odsouhlaseno nebylo. Nejistota panuje ohledně správců knihovny. V dubnu 1908 je ve schůzových zápisech zmíněno odstoupení knihovníka Václava Zvěřiny (hostinský v čp. 21, náměstek velitele sboru), přičemž se jeho nástupcem měl stát Václav Šindelář (kameník, čp. 34). Prosincová schůze toho roku ale opět jako knihovníka zmiňuje Václava Zvěřinu a hovoří o uspořádání knihovny. Na valné hromadě 15. 1. 1911 byl novým knihovníkem zvolen Jan Henc (mistr kamenický, čp. 33, tehdy pokladník a člen výboru, od roku 1914 náčelník sboru). V lednu 1912 bylo rozhodnuto věnovat drobnou částku na rozšíření knihovny, v lednu 1913 se píše o revizi

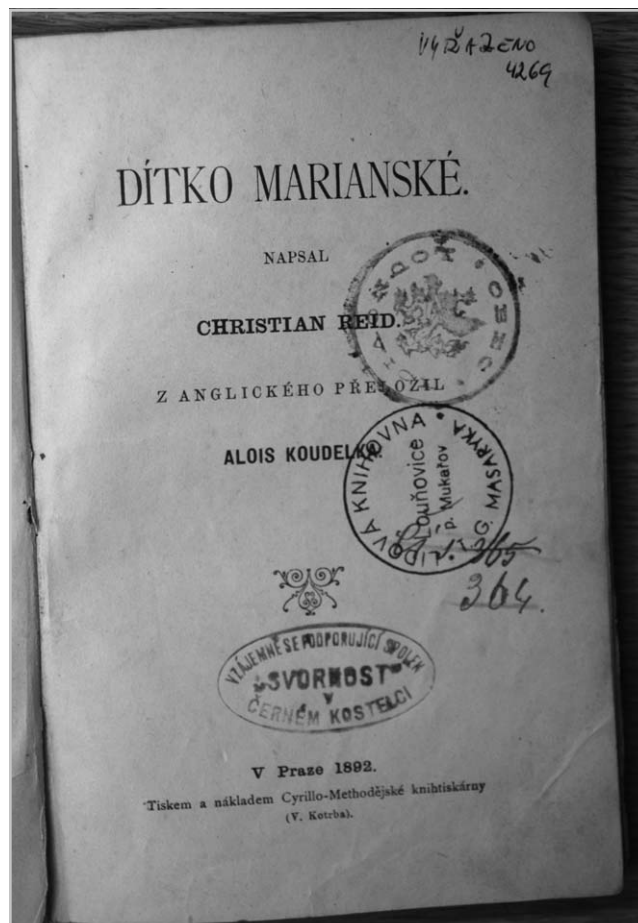

knihovny a v únoru je zmíněno zakoupení nových knih. To je poslední zpráva o knihovně hasičského sboru. Sbor byl od počátku roku 1915 v podstatě nečinný a sešel se teprve v prosinci 1918.

Důležitým mezníkem a pro většinu vesnických knihoven počátkem, bylo vydání Zákona o veřejných knihovnách obecních č. 430/19 Sb. Byl vydán 22. 7. 1919 a obcím nařizoval zřídit a financovat knihovnu, jejíž správou měla být pověřena nejméně čtyřčlenná knihovnická rada. V této souvislosti lze jako důležité chápat zřízení osvětové komise v Louňovicích dne 31. 8. 1919. Jejími členy se stali Anna Bacilová (čp. 2), Bohumil Burian (kameník, čp. 30), Karel Kaláš (kameník, čp. 45) a Jiří Matys (rolník a obchodník, čp. 3, starosta Louňovic). Jak vyplývá z následujících zmínek, hasičská knihovna byla tehdy umístěna u Bacilů (celá rodina byla členy sboru). Dne 8. 12. 1919 bylo na obecním zastupitelstvu projednáváno převzetí hasičské knihovny. Nedošlo k převzetí fyzickému, pouze bylo dáno zadost povinnosti zřízení obecní knihovny podle nového zákona. V této souvislosti vznikl i nový název „Obecní a hasičská knihovna“. Ze dne 22. 3. 1920 pochází vyhláška Okresního úřadu v Českém Brodě, která obcím úřadům opětovně ukládá zřídit obecní knihovny a podat o tom zprávu do 14 dnů. V roce 1921 (9. 7.) již jednalo zastupitelstvo o zakoupení Jiráskova díla do knihovny (65 Kč), v letech 1921–22 na knihovnu plynul výtěžek z dávky ze zábav. Zdá se tedy, že obec skutečně počala roli zřizovatele plnit.

Důležité informace máme z přelomu let 1924/25. Obecní zastupitelstvo 1. 11. 1924 jednalo o převzetí knihovny od Anny Bacilové, převzít ji měl starosta Jiří Matys, u kterého měla být (v rozporu se zákonem) umístěna – tedy v jeho domku čp. 3 na dolní návsi (naproti domku Bacilové). Dnem 12. 3. 1925 je datována vyhláška Okresního úřadu v Českém Brodě, požadující od obcí zaslání výkazu za knihovny v roce 1924, dále jednající o ustavení knihovnických rad, činnosti osvětových komisí apod. Na její zadní straně je tužkou připsáno „do osvětové komise zvolit:“ se jmény Václav Matys (rolník, čp. 3) – jednatel, Bohumil Burian (kameník, čp. 30), Václav Tůma (kameník, čp. 34) a Jiří Matys (rolník, čp. 3, starosta obce) – knihovník. Zda byla tato poznámka realizována, je ovšem nedoloženo. Na přelomu let 1924/25 ale patrně došlo ke změně knihovníka i domku, ve kterém byla knihovna umístěna, a patrně byla ustavena nová osvětová komise dohlížející na chod knihovny. Celou událost lze vyložit také jako definitivní převzetí hasičské knihovny obcí, v tom smyslu je možné chápat, že knihovnu převzal právě starosta obce. V následující změně knihovníka je také znát důraz na jeho příslušnost k zastupitelstvu. V říjnu 1925 totiž Jiří Matys rezignoval na funkci starosty a již 10. 11. bylo rozhodnuto, že knihovnu převezme jiný ze zastupitelů, k čemuž svolil Jan Tůma (kameník, čp. 62 na Horní návsi). Současně máme i první konkrétní zprávu o poplatku za vypůjčování – za jednu knihu se tehdy platilo 10 h.

V zimě 1927/28 probíhala revize knihovny, zastupitelstvo 24. 11. rozhodlo knihy do odvolání nepůjčovat a mělo se za tím účelem vyhlásit vrácení výpůjček. Po ukončení revize byly záležitosti obecní knihovny upraveny (28. 3. 1928), knihovník měl dostávat roční plat 50 Kč a nadále se mělo za 1 svazek vybírat výpůjčné 20 h. Podle výdajů, které obec poskytovala knihovně v době působení knihovníka Jana Tůmy (1925–29), lze usuzovat na zvýšený zájem, který byl knihovně věnován. Proč se Tůma své funkce vzdal, není

Knih z původního fondu knihovny s razítkem spolku Svornost a obecním razítkem

známo, snad z časových důvodů, ale patrně na to mělo vliv i to, že od roku 1928 nebyl v zastupitelstvu obce. Dne 15. 4. 1929, byl správcem knihovny zastupiteli navržen Jan Henc (kamenický mistr, čp. 33, radní, od roku 1934 starosta obce), který se úkolu ujal, a knihovna asi opět změnila místo. Dne 3. 9. měla být ustavena nová knihovnická rada, datum ustavení uvádí historik Tomáš Ženíšek, nepodařilo se však jeho údaj v pramenech doložit. Dne 9. 4. 1932 byla tato (či další?) rada ve složení Jaroslav Čadil (rolník, čp. 11), František Váňa (kameník, čp. 96) a Václav Šindelář (kameník, čp. 61) skutečně ustavena a následující dva roky obec v hojnější míře na knihovnu přispívala. Vztah obec–knihovna, který byl již naznačen volením knihovníků z řad členů zastupitelstva, můžeme dále rozšířit o vývoj výše příspěvků na ni plynoucích. Od roku 1930 do roku 1937 obec na knihovnu pamatovala ve svém rozpočtu každoročně zprvu 200 Kč, od roku 1932 150 Kč, ve skutečnosti však výdaje této výše zdaleka nedosahovaly, pouze v letech 1933/34 rozpočet mírně přesáhl. Lze vysledovat nárůst zájmu v letech krátce po převzetí od hasičů (1920–22), poté za spravování Jana Tůmy (1926–29) a po krátké epizodě (1933–34) trvající až od roku 1938. Do jisté míry mohou tato čísla svědčit o aktivitách knihovny, do jisté míry i o zájmu obce samé.

Když se roku 1936 stavěl nový obecní domek, bylo s jednou místností pro archiv a knihovnu počítáno. Nakonec v ní ale obec poskytla byt pro rodinu Františka Janovského. Teprve roku 1938 se o knihovně dozvídáme více. Již počátkem roku (10. 1.) zastupitelé odsouhlasili vydání na nové knihy ve výši 200 Kč a 9. 3. sešla knihovnická rada (Jaroslav Čadil, Antonín Tůma, Bohumil Burian), aby stav knihovny pro-

šetřila. Zpráva rady zastupitelstvu nebyla nejlepší. Skříň, ve které bylo asi 300 knih uloženo, se již několik let nezamykala (nebyl klíč), řada knih scházela (24), další potřebovaly opravu (16). Upozorněno bylo také na neexistenci knihovny rady (sic!) a bylo doporučeno knihovnu uzavřít, uspořádat a otevřít až na podzim. Jaroslav Čadil zároveň sdělil, že knihovně darované knihy jsou u něj v úschově. Knihovníkem byl v této době František Jíra (obecní zaměstnanec, čp. 10). Ze zápisu, učiněného mezi zápisy schůzí obecního zastupitelstva, se lze poměrně dobře seznámit s podobou a rozsahem obecní knihovny, odkazy na inventurní čísla předpokládají formu jednoduché evidence svazků – inventurní knihy (nedochované). Lze též vytušit rozhodnou roli Jaroslava Čadila ve věci knihovny. Již 18. 3. byla rada ustavena, jejími členy se stali Jaroslav Čadil, Antonín Tůma (kameník, čp. 76), František Váňa, Václav Tůma (kameník, čp. 71), Bohumil Burian (již v radě z roku 1919) a František Jíra – knihovník. Čadil byl současně pověřen opravou skříně a knih, zastupitelé rozhodli po otevření knihovny půjčovat knihy na zálohu, jejíž výši později stanoví. Výmluvná je také suma, kterou obec na knihovnu toho roku vydala – 395 Kč, což je nejvíce v prvorepublikovém období. Z období okupace (1939–45) máme o činnosti obecní knihovny také první statistické údaje. Počátkem roku

1940 (8. 2.) zastupitelstvo rozhodlo knihovnu umístit do obecního domku čp. 6, v bytě poskytnutém Marii Tůmové a Marii Šindelářové. Marie Šindelářová byla určena za knihovnici s měsíčním platem 10 Kč. Obec dále rozhodla pořídit knihovně řádnou skříň a určila půjčovné. Platilo se za svazek vypůjčený na 14 dní 20 hal, za dalších 14 dní 50 hal. Jestli se skříň s knihovnou skutečně přemístila do obecního domku, není ale zcela jisté, již následující rok se totiž nacházela v chodbě domku čp. 34 proti budově obecního úřadu (dnes neexistující). K roku 1941 máme i statistický údaj o výsledcích činnosti knihovny. Přihlášeno bylo 13 čtenářů a vypůjčilo se 58 knih. K roku 1942 známe počet svazků tvořících knihovnu – bylo jich 288. Za knihovnice Marie Šindelářové ale brzy činnost vzrůstala, v roce 1944 měla 22 čtenářů, kteří přečetli 169 knih. Atmosféra okupace se ve fondu projevila nuceným vyřazením „závadných knih“, tedy autorů protifašistických či spojených s prvorepublikovou státností (např. díla TGM). Proto asi došlo k viditelnému snížení počtu svazků v knihovně. Na druhé straně se v knihovně musela povinně objevovat díla propagující zejména vojenské úspěchy třetí říše, odebíránil byl časopis „Der Neue Tag“.

Otto Krutský

Divadelní léto v Louňovicích

Vypravit se v létě za divadlem do Louňovic?

ANO! ANO! ANO!

Louňovice mají totiž své letní divadlo, a to díky obecnímu úřadu, který kulturu v obci už několik let velmi podporuje.

Aby toho nebylo málo, Louňovice mají ještě divadelní scénu, a to stálou - v hotelu U sv. Huberta, o kterou se také obecní úřad stará.

Obecní úřad Louňovice a amatérský soubor DiPoNa na letní scéně v areálu restaurace U Henců společně uspořádali od 25. června do 10. září již čtvrtý ročník *Louňovické letní divadelní aktivity*.

Letošními sponzory byli Středočeský kraj, Obecní úřad Mukařov, Auto Pilář Říčany, Bellpro Praha, K2L Mukařov a Obchodní dům Flip Mukařov; catering herců zajišťovala restaurace U Henců.

Letošním tématem divadelní přehlídky byly komedie a muzikály. Nelze napsat o všech odehraných představeních, namátkou tedy vybírám ty nejzajímavější:

Pro malé diváky bylo radostí sledovat pohádku *Písnička za dva šestáky* od Divadélka Kůzle Praha. Nejenže si děti při pohádce zazpívaly, dokonce si i zatančily. Divadelní studio Turnov připravilo dětsky laděné a dětmi hrané dvě povídky *Romeo a Julietka* a *Král Maciůs první. Perníkovou chaloupku* v netradičním kabátku zahrálo nejmenším divákům Divadlo Máj Praha. Po odehrané pohádce ježibaba rozdávala prý právě dopečené perníčky, které si děti mohly ještě ozdobit sladkou cukrovou polevou. Oblíbenou Čapkovu *Poštáckou pohádku* přivezl divadelní soubor Ucho z Prahy 10 Uhřetěvesi. Před pohádkou proběhlo cimrmanovsky laděné školení a děti si určitě od teď budou pamatovat, jak se píše adresa. Do sytosti se děti vyřádily při *Hravém odpolední* s Nedvídaty Praha. Protože bylo ten den vedro

k padnutí, dopřáli jsme dětem – a nejen jim – umělé osvěžující deštík.

Zahajovací večer patřil Novému divadlu Mělník a jejich muzikálu *Libuše*. Představení opravdu stálo za to a menší účast byla jistě způsobena mírným deštíkem. Při písni autora muzikálu Radka Šlangala *Já svůj lid znám* v podání úžasné Marty Veselé coby Libuše se nad jevištěm objevila duha. Přírodní úkaz spolu s překrásně zazpívanou písni způsobily dojemnou chvíli. A píseň Kance v podání autora? Tak ta pronásledovala některé diváky ještě celý příští týden. To zase víme z mailových ohlasů. Režisérka Miládka Hlušítková přislíbila opakování muzikálu v zimních měsících na domovské scéně DiPoNy, v hotelu U sv. Huberta.

Některé amatérské soubory byly v Louňovicích prvně, některé lze považovat za staré známé, jelikož zde vystupovaly již po několikáté.

Nejvzdálenější soubor byl z Turnova, nejbližší to měla místní DiPoNa. Úsměvné představení *Pět dolarů za lásku* odehrála již v šestnácté repríze.

Nejvíce diváků přišlo na muzikál *Noc na Karlštejně* v podání Divadélka na dlani z Mladé Boleslavi. Židle ani nestály, tak se sedělo, kde se dalo. Vlahá noc, hvězdné nebe nad hlavami, známé melodie a příjemný hlas Karla IV. v podání Petra Matouška... Divákům se vůbec nechtělo domů.

Bouřlivý a zasloužený potlesk měl Jiří Pošepný z LOS Libošovice za *Charleyovu tetu*. Vydařené představení bylo i od DS Svatopluk z Benešova - komedie o věčných moudrech moudrých žen *Pokoje s tchýněmi*. Tolik pravdivého v tomto představení!

Ale ovace a zasloužený potlesk byl po každém vystoupení. Tak diváci odměnili všechny amatérské soubory a jejich představení.

Značně byla využívána nabídka souboru DiPoNa pro večerní představení, kterou divákům nabízíme už od letošního ledna. Chcete do divadla a nemáte nikoho na pohlídání dětí? Vezměte je s sebou! Dokonce za ně neplatíte vstupné.

Zájemců o naše divadlo v létě přibývá. Není divu, že k nám jezdí diváci z Říčan, Jevan, Kostelce nad Černými

lesy, dokonce i z Kolína či ze Škvorce. Máme a velmi si vážíme i svých stálých diváků. Tři louňovické divačky při letošním čtvrtém ročníku nevynechaly ani jedno představení, dokonce i z lázní se stihly vrátit na poslední chvíli. Odložily kufry a honem na divadlo. Jsou to Hanka Matysová, Maruška Susová a Jana Povejšilová.

Díky počasí a podle ohlasů diváků lze považovat divadelní léto za vydařené.

Čtvrtý ročník *Louňovické letní divadelní aktivity* sice skončil, ale už nyní Obecní úřad Louňovice a amatérský soubor DiPoNa připravují ročník další.

Vážení divadelní přátelé, za rok na pátém ročníku *Louňovické letní divadelní aktivity* se těšíme na shledanou.

A ještě malá douška. Ochotnický soubor DiPoNa hledá nové členy! Jistě se mezi Louňováky či jejich známými najdou další Potrhli Divadelní Nadšenci, kteří by chtěli některé své volné chvíle věnovat hraní (si). Kontaktujte nás na tel. 724 950 282.

Přejme si zdraví a klidné podzimní dny.

Eva Brůhová

Nadšenému divadelníkovi Josefu Pšeničkovi, který se svým souborem DiPoNa po více než padesáti letech do Louňovic vrátil a nadále udržuje tradici amatérského divadla, přejeme k jeho významnému životnímu jubileu pevné zdraví, mnoho štěstí a spoustu dalších premiér, stejně úspěšných jako Pět dolarů za lásku.

Obecní úřad Louňovice

□ □ □ ROZHOVOR □ □ □

Jak se žije v Louňovicích a koho máme za sousedy

Náhodně jsem si přečetla v regionálním tisku upoutávku na cvičení CPT-M nejen pro bolavá záda a přitom zjistila, že tyto kurzy nabízí Kateřina Guthová z Louňovic. Protože náhody existují, den nato jsem se s ní potkala a domluvily jsme se na rozhovoru.

Prozradte nám podstatu cvičení CPT-M?

CPT-M je zkratka pro cvičení přirozenosti těla a myslí, kdy se cvičitelka plně věnuje cvičenci až na hlubší úroveň myslí a pomáhá mu odstraňovat bloky a problémy nejen na fyzické úrovni, ale i na psychické.

V čem cvičení spočívá?

Cvičení je velmi jednoduché, jemné, uvolňující i posilující zároveň. Cvičí se pomocí speciálních elastických lan, která pomáhají aktivně uvolňovat i posilovat velmi hluboké svaly, vaziva i klouby.

Cvičení pomáhá při bolestech zad, migrénách, při výhřezích ploténky, po operaci páteře, uvolňuje zatuhlá záda, ramena, kyčle a klouby. Při cvičení se dbá na rovnováhu mezi relaxací a aktivitou, proto je možné uvolňovat během cvičení i přetíženou psychiku z přemíry stresu nebo zatížení nemocí, depresemi, či těžkou životní situací.

Kde toto cvičení praktikujete?

V Mateřském centru Mraveniště v Říčanech, Bezručova ulice, ale momentálně jsem v situaci, že hledám vhodné prostory tady někde ve svém okolí.

Čím ještě se zabýváte?

Další mojí radostí je malování. Několik let se zabývám osobním rozvojem a kreativitou. Učím, kreslím, tvořím a snažím se ukázat lidem, jak nalézt ztracené štěstí, lásku a hojnost. Pořádám kurzy malování mandal na trička a batikování.

Praktikujete také terapii metodou J.I.H. O co se jedná?

Terapie metodou J.I.H. vznikla z potřeby pomoci sama sobě v těžkých chvílích. Základem je hledání a popsání

příčin vlastního nezdaru, který můžeme ve svém životě zažívat. Po nalezení příčiny potíží pak přijde ono „Jo aha!“, kdy člověk pochopí, co mu potíže způsobuje, a uvědomí si všechny souvislosti. Následně tuto příčinu pomůže terapeut odstranit a nastolit tak opět rovnováhu v životě.

Žádnému člověku se nemůže přihodit nic lepšího, než že se stane přirozeně aktivním tvůrcem kvality svého bytí. Všechny životní události jsou uspořádány tak, aby donutily člověka k přirozené aktivitě ovládat své prostředí, svůj vlastní život. Vše zlé je pro něco dobré.

Vrátíme se do Louňovic. Máte tady postavený dům v ulici Větrná (Louňovičky, II. hráz). Proč jste si vybrali právě Louňovice?

Bydli jsme s rodinou v Teplicích, kde manžel pracoval. Potom si našel zaměstnání v Praze a začali jsme si hledat možnost bydlení v okolí. Přes diskuzi na internetu nás upoutala nabídka na Louňovice, přijeli jsme se podívat a bylo rozhodnuto. Na jeden rok jsme se přestěhovali do Říčan, abychom dohlédli na průběh stavby, a teď už devátým rokem bydlíme v Louňovicích.

Jak se vám tady líbí?

Objevujeme okolí a jsme okouzlení. Nedaleko je les s nádherným rybníčkem, jsou zde možnosti vyjížděk na kole, člověk nemusí nikam daleko a stále je součástí přírody. Ani se nechce nikam odjíždět do práce.

Co sousedé?

Máme velké štěstí na sousedy v celé ulici. Skvěle spolu vycházíme, pomáháme si, naše děti se spolu kamarádí.

To vám moc přeju. Mít dobré sousedy je výhra. A znáte zbytek Louňovic?

Příležitost k seznámení byla hlavně v mateřské školce, kam chodila moje dcera, starší syn chodí do základní školy v Říčanech. Moc pěkné jsou všechny společenské aktivity v Louňovicích, ať už je to cvičení, čarodějnice, dětský den nebo divadlo.

Je také něco, co se Vám nelíbí? Chtěla byste něco změnit?

Trochu nás tady mrzí, že autobus č. 385, který zajíždí do obce, druhou hrází pouze projede a nemá tu zastávku. Rádi bychom jej také využívali.

A pak bych si moc přála, abychom v naší ulici měli lepší povrch cesty, aby se tu neprášilo, aby si tu děti mohly bezpečně zaježdit třeba na skateboardu. Na to musí přes hlavní silnici až nahoru do vsi na kruháček, tady to nejde.

A co hřiště O. S. Sportklub?

Tam naše děti chodí často. Jsme velice vděční za to, že pro ně máme tady v Louňovicích takový skvělý prostor, kam se mohou bezpečně dostat a kde si mohou bezpečně hrát.

Jste v Louňovicích spokojená?

Přestěhovali jsme se 200 km daleko od rodného města, ale je to prima. Tady v Louňovicích jsme se brzy cítili dobře, tady je teď náš domov. Chci být plnohodnotnou součástí tohoto místa i aktivně zlepšovat zdejší podmínky a nabídnout lidem co umím a trávit s nimi příjemné chvíle.

A já mohu jen potvrdit, že chvíle povídání s Katkou Guthovou byla velmi příjemná, a ještě doplním, že o jejím cvičení a terapiích jsou informace na www.katkaguthova.cz.

Marie Boudová

Kostely v našem okolí

Kostel sv. Jana Nepomuckého ve Stříbrné Skalici

Stříbrná Skalice leží v údolí Jevanského potoka, nedaleko od místa, kde potok ústí do Sázavy, 9 km od Vyžlovky. Přesnou dobu založení městečka, ani hradu, podobně jako u většiny jiných míst, bohužel přesně neznáme. Prvním doloženým majitelem Stříbrné Skalice a Rovné byl ve 14. století Ctibor ze Skalice (1360–62), potom Střížek ze Skalice (1376), Kuneš ze Skalice (1377), Ješek ze Skalice (1384–1392), Jan ze Střimelic (1392) a Bohdan z Drehenic a Skalice (1402–1403). V roce 1403 přešla Skalice do držení krále Václava IV. Purkrabím byl tehdy na skalickém hradě Racek Kobyla. Ještě téhož roku byla Skalice obležena, dobyta a vypálena vojskem Václava bratra, krále Zikmunda. V prosinci 1403 daroval král Skalici Janu Sokolovi z Vamberka. V letech 1413–1415 zde vládl Kolman z Křikavy. Potom se Skalice dostává do majetku Sázavského kláštera a je označována jako městečko, od roku 1417 pod názvem Skalice hor stříbrných. Roku 1436 zastavil Skalici císař Zikmund Janu Zajímačovi z Kunštátu, jehož rod zde zůstal až do roku 1567. V roce 1573 koupil Skalici pro děti svého zemřelého bratra Albrechta Jaroslav Smiřický. Po bitvě na Bílé hoře byl však veškerý majetek Smiřických zkonfiskován a kostelecké panství spolu se Skalicí získali na několik století Lichtenštejnové.

Největší rozkvět prožívala Stříbrná Skalice v 15. a 16. století, v době rozvoje těžby stříbra. Začátkem 17. století

bylo dolování ve Skalici ukončeno a doly zatopeny. Významnou památkou města je místní kronika, která pochází z roku 1715. Je uložena na městském úřadě ve Stříbrné Skalici a je nejstarší obecní kronikou na Kolínsku. Dochovalo se také městské pečetidlo z roku 1610, které je uloženo ve stříbrné kulaté schránce. Dnes se nachází v okresním archivu v Kolíně.

Až do roku 1685 nevedla do Stříbrné Skalice žádná silnice, pouze lesní a polní cesty. V letech 1899–1901 zde byla vybudována posázavská železnice. Zastávka byla

postavena na levém břehu Sázavy a přes řeku byl zřízen přívoz. Teprve později zde byl vybudován most. Ke Stříbrné Skalici katastrálně patří osada Rovná, o jejímž kostele už jsme se vícekrát v našem časopise zmiňovali, dále Kostelní a Hradové Střímelice a osada Hradec.

Kostel sv. Jana Nepomuckého byl postaven na návrší nad městem, na nádvoří zaniklého hradu. K jeho stavbě bylo použito gotické zdivo z bývalého hradu. Téměř celý jeden štít kostela zakrývá mohutná zvonice. Malá věžička kostela totiž neumožňovala zavěšení těžkých zvonů. Přízemí zvonice je zděné, zato horní část je dřevěná. Později začalo přízemí zvonice sloužit jako předsíní kostela. Kostel je barokní a byl postaven v letech 1730–33. Jde o jednoduchý jednolodní kostel obdélníkového půdorysu. Věž kostel nemá, pouze nad presbytářem je sanktusová věžička. Hranolová zvonice byla ke kostelu přistavěna v polovině 18. století. V její bedně byly od roku 1811 zavěšeny 3 zvony, které byly postupně zrekvírovány. Dnes je zde pouze malý umíráček. Zvonice je kryta valbovou šindelovou střechou, má plochý strop a na stěnách jsou vymalovány lidové ornamenty. Na stropě zvonice jsou také pozůstatky maleb symbolů, které se podle předávané tradice zjevily místnímu faráři v prorockém snu v roce 1830. Je zde namalována svasťka, černý kotouč, který zakrývá slunce, rudá hvězda a zelená snítka se svěžími lístky.

Na stropě presbytáře i lodi jsou nevýznamné malby z 18. století. Nad triumfálním obloukem je namalován

městský znak z roku 1852. Okna kostela jsou obdélníková, zakončená nahoře půlkruhem. Z jižní strany kněžiště kostela byla přistavěna ještě sakristie.

V roce 1750 byla v kostele položena nová dlažba, pod podlahou byly nalezeny dvě hrobky s nečitelnými nápisy. K první větší opravě kostela došlo v roce 1911, další nutné opravy zchátralého kostela byly započaty v roce 1968 a pokračovaly až do 80. let. V roce 1970 byla opravena střecha a 18. 9. 1970 byl kostel znovu vysvěcen. Rekonstrukce fasády skončila v roce 1994. V téže roce bylo vyměněno také bednění zvonice a na její valbovou střechu byla položena šindelová krytina.

Hlavní oltář kostela s obrazem sv. Jana Nepomuckého jako almužníka je barokní z 2. čtvrtiny 18. století. Po stranách hlavního oltáře jsou sochy sv. Vojtěcha a sv. Václava. V hlavní lodi jsou ještě dva postranní oltáře – barokní oltář sv. Václava z roku 1658 a rokokový oltář sv. Rodiny z roku 1752. V lodi se dochovala rovněž raně barokní kazatelna z 2. čtvrtiny 17. století a cínová křtitelnice od Konráda Schröttera z Prahy z roku 1731. Na kruchtě jsou varhany z roku 1884 od firmy Karel Schiffner, opraveny byly v letech 2011–2014 Ivanem Bokem z Krnova. Dnes je kostel sv. Jana Nepomuckého filiálním kostelem farnosti Sázava-Černé Budy. Bohoslužby se zde konají každou druhou sobotu v měsíci v létě od 18.30 a v zimě od 16.30 hodin.

Božena Homolková

■ ■ ■ ■ ■ KAM NA VÝLET ■ ■ ■ ■ ■

NAVŠTIVTE ZÁMEK RADIM

Malebný renesanční zámek Radim můžete navštívit o víkendech i mimo hlavní turistickou sezónu. Od září mají otevřeny tři prohlídkové okruhy, ovšem pod podmínkou teplého počasí, proto se před výpravou raději na stránkách www.zamek-radim.eu ujistěte, že nebude zavřeno.

Zámek by postaven počátkem 17. století na místě středověké zemanské tvrze. Nejdéle zde vládli Lichtenštejnové a Radim byla součástí panství Černý Kostelec. Právě ztráta významu zámek v Radimi uchránila od dalších zásadních stavebních úprav, a tak je dnes unikátní renesanční památkou Kolínska. Kromě renesančních výsečových kleneb nebo malovaných trámů

vých stropů z roku 1609, které zachránilo protipožární nařízení Marie Terezie do dnešních dob, nalezneme také pozdější barokní prvky. V současné době je interiér této soukromé památky zaplněn dokoupeným historickým nábytkem z celé Evropy.

Pochopitelně, že se dá přímo k zámku pohodlně dojet autem, ale i motoristy bych chtěla seznámit s Podlipanským motoráčkem, který pojede až do 25. září 2016 na trase Pečky, Kouřim, Zásmyky a Bečváry. Když to do konce září nestihnete, nechte si tento tip na jiné výpravy dalšího léta, třeba do rozšířeného skanzenu v Kouřimi. Z Louňovic do Radimi se dostanete také pomocí integrované dopravy. Lístek vám bude platit i na motoráček, ve kterém jízdenky ČD neplatí.

Po prohlídce zámku si ještě zajděte k trilobitům do Lomu u Radimi, který je přírodní památkou. Zpátky do Peček přes Dobřichov pak jděte po Stezce Markomanů, která vás zavede do repliky části prehistorické vesnice. Kromě základních informací o Germánech na našem území se dozvíte zajímavé detaily z archeologických nálezů profesora Josefa Ladislava Piče na hoře Pičhoře, které jsou dodnes zásadními artefakty ve sbírkách Národního muzea.

Svačinu s sebou, protože zajímavostí v okolí Radimi je nepřeberně. Občerstvit se ale může také přímo na zámku v útulné zámecké kavárně.

Radím navštívit Radim ... i její zajímavé okolí.

Eva Uzlová

MINULOST a SOUČASNOST

PLÁŽ U RYBNÍKU LOUŇOVÁK PŘED A PO

Redakce: šéfredaktorka Marie Boudová, Pavel Čadil, Roman Čížek, Božena Homolková, Dana Kodejšová, Otto Krutský, Elena Nimčová, Mariana Procházková, Josef Řehák, Kateřina Řeháková, Eva Uzlová.
Grafická úprava: Daniel Malák.

Vydavatel: Obecní úřad Louňovice. Registrace: MK ČR-E 17311